

Znova zhasíná se den
stíny tmavnou v zákoutích a míří k výšinám
kočky škrábou, chtěj jít ven
a na střeších stárnoucích se plíží, já je znám
A ty spíš, jak jsem si přál
o sto tisíc metrů dál
a v tom místě kde jsem já
jenom modrá záře, do tmy svítí
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
Na zdi kalendář už ví
řádky dní se sbíhají dál, stárnou víc a víc
a stopy vášně dřívější
silně blednou, snídám sám a s láskou dá se říct
A ty víš že jsem si přál
bejt o tisíc kroků dál
je to víc než můžu dát
jen odraz tváře
Ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
A ty spíš jak jsem si přál
tak blízko a tak dál
je to víc než můžu dát
jen odraz tváře, co ve tmě svítí
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let
Možná ohlídneš se zpět
jak se hroutí tenhle svět
možná ptáci vzlínou
co v nás dřímou spousty let